Contributed by Chris Den Hond
dinsdag, 01 juli 2008 - Last Updated woensdag, 02 juli 2008

Veel volk. De syndicale actieweek bracht veel volk op de been. Meer dan iedereen had verwacht. En daar was ook reden voor. Zoals overal in Europa schieten de prijzen omhoog van voedingsproducten, gas en elektriciteit, terwijl onze inkomsten dalen. De mensen pikken het niet meer.

Want de winsten dalen niet. Integendeel: in België zijn de winsten in 2007 met 79 miljard euro gestegen, de uitgekeerde dividenden bijvoorbeeld met 10 miljard. De regering doet een hele reeks cadeaus aan de bedrijven in de vorm van notionele interestaftrek en vermindering van de patronale bijdragen aan de sociale zekerheid.

Eén op vier gepensioneerden leeft onder de armoedegrens, 15% van de loontrekkenden zijn arm. Volgens het ABVV komen 44% van de loontrekkenden niet toe met één loon; 37% spaart niet en 18% heeft geen geld om op vakantie te gaan. Velen betalen 25% tot 50% van hun loon om de huur te betalen! Zij die werken moeten harder werken, terwijl vele anderen geen job vinden.

Bij de laatste interprofessionele akkoorden hebben de vakbondsleidingen een loonnorm aanvaard. Die kwam erop neer dat de lonen gedurende twee jaar met niet meer dan 4% zouden stijgen. Aangezien de inflatie een niveau bereikt van meer dan 5%, betekent dit een reële daling van de koopkracht. De bruuske stijging van de levensduurte en de sterke mobilisatie van de afgelopen periode maken dat die loonnorm in de prullenmand kan gegooid worden.

Ook elders in Europa wordt er gemobiliseerd. De tijd is rijp om een strijdbaar actieplan op te stellen om het tij de doen keren.

De regering zou niet liever doen dan haar rechts offensief verder te zetten, het syndicale verzet breken en haar liberale maatregelen verder doorvoeren. Het Vlaamse patronaat wil misschien (nog) geen opdeling van België, maar wil alleszins een verdere regionale autonomie. Die zou erop neerkomen dat een aantal materies die nu nog op federaal niveau beslist worden, overgeheveld worden naar de regio's: werkgelegenheid, huisvesting, sociale zekerheid, ... Als de

arbeidersbeweging wordt opgedeeld in twee of drie regio's, wordt het nog gemakkelijker voor regering en patronaat om de arbeidsmarkt te ontregelen, een minimumdienst door te voeren voor openbaar vervoer bij stakingen en zelfs de indexering van de lonen af te schaffen. Als dat soort van bevoegdheden verder worden geregionaliseerd, zal het voor de arbeidersbeweging nog moeilijker zijn om te mobiliseren en antisociale maatregelen daadwerkelijk tegen te gaan.

Mobiliseren om te winnen!

Een politieke crisis in België is onafwendbaar. We hebben te maken met een zwakke eerste minister en regering die proberen onze verworvenheden van de afgelopen eeuw teniet te doen. Zij proberen hun numerieke zwakte te verbergen door de communautaire kaart te spelen en de bevolking en de arbeidersbeweging op te delen. Wij kunnen hun zwakte echter slechts doeltreffend uitbuiten als wij gezamenlijk mobiliseren met de wil om een actieplan door te voeren: 1500€ minimum nettoloon, voldoende en goede openbare diensten, opwaardering van alle vervangingsinkomens, afschaffing van de BTW op huishoudelijke energie, een blokkering van de huurprijzen, verbod op leegstand, 32u. werkweek zonder loonverlies en met bijkomende aanwervingen, investeringen in duurzame en hernieuwbare energie.

Geen geld? Als de cadeaus aan de kapitalisten worden stopgezet en de grote vermogens worden belast, dan kan dat allemaal gemakkelijk betaald worden. Zoals dat in Venezuela en Bolivia nu al bezig is.

Op naar een hete herfst!!